

SETMANARI AUTONOMISTA D'ESQUERRES

Redacció i Administració: Canovelles, 6

INFORMACIONS DE LA COMARCA**GRANOLLERS****DEL MOMENT POLÍTIC****L'actitud de les esquerres**

Entre els elements liberals hom nota males-tar i desconfiança. La posició del Govern de la segona dictadura fa que no es resolgui cap dels problemes fonamentals que hi havien plantejats en començar a governar el general Berenguer. El marge de crèdit que la nació donà al Govern quasi per unanimitat, se li va retirant una mica cada dia. L'actitud digna del Col·legi d'Advocats de Barcelona, en sa reunió general extraordinària de fa uns dies, que motivà la dimissió del Diputat provincial, senyor Bastardes, n'és una demostració. I tot plegat respon a una mateixa raó fonamental: la necessitat que tots sentim de que en el plaç més breu sigui consultada la voluntat sincera del poble, perquè el Govern estigui en mans *sols i únicament* dels qui, tenint mèrits per a regir els destins dels seus semblants, estiguin adornats de totes aquelles virtuts cí-viques que deuen completar la personalitat de tot home de govern. Més, el temps passa, i el que semblava, en els mesos de març i abril, una cosa ràpida, clara i possible, cada dia es veu més fosca i més llunyana.

En principi, molts creien que les eleccions serien sinceres i que es farien per aquell ordre d'inferior a superior que la Llei fonamental de l'Estat espanyol assenyalava, començant, naturalment, per constituir ajuntaments verament populars; però ja ho veiem: es preté convocar eleccions de Diputats a Corts i de Senadors amb Ajuntaments i Diputacions que no representen la voluntat popular i amb suspensió dels drets constitucionals. I això no deu consentir-se.

El respecte als drets de ciutadania que la Constitució reconeix i que aquest Govern actual tantes vegades ha dit que vol respectar, és el primer deure del governant. Parlar de convocatòria d'eleccions i de carnets electorals sense que abans tots els ciutadans siguin iguals davant la llei, és atemptar als principis fonamentals de tot poble lliure.

I els dirigents de les forces republicanes es mouen i treballen a fi de trassar ben prompte la línia de conducta que hauran de seguir tots els liberals sí, contra la voluntat de l'esperit de la democràcia que en nostre país impera, el Govern s'obstina en fer les eleccions generals, tal i com en principi té anunciades.

Com si no hi haguessin prou destorbs perquè no se senti la veu del vertader poble, el Ministre del Treball s'ha inventat això del *Carnet electoral*, que és la solució perquè l'element obrerista i de modesta posició social deixi de manifestar-se en les urnes. El carnet electoral és la disposició

més atemptatòria als principis liberals, si tenim en compte tal i com està organitzat, burocràticament, l'Estat espanyol.

Si ens atenem a la forma com està redactada la disposició legal que regula la obtenció d'aquest carnet, seran ben pocs els ciutadans modestos que podran proveir-se'n. I per aquest motiu tornaran — com és de consuetud — a ocupar els escons del Congrés els polítics de més pessetes i els més entremaliats; però mai els qui verament podrien representar la majoria ciutadana. I així hauré passat per aquests sis anys llargs de Dictadura, tornant, de fet, a les mateixes pràctiques vergonyoses que per a manar «sigui com sigui», empraven els vells polítics i els cacics de sempre.

Cal, doncs, que tots els ciutadans que aimen la llibertat i la democràcia atenguin les normes

La majoria de l'Ajuntament de Granollers es dirigeix al Ministre de la Governació i al Governador Civil demanant la destitució de l'Alcalde de R. O., En Albert Rosàs

Ja era hora! Tot té un límit en la vida; i la pròpia dignitat és virtut de la que costa dependre'n.

L'actuació de l'Alcalde de Granollers, en l'ordre de la política i de l'administració, si no esdevingués tràgica per la natural repercussió en l'economia municipal, fora del més grotesc que hem presenciats. Cinc mesos de *mando* han estat prou pel més senyalat descrèdit de la ciutat que l'havia rebut amb certa expectació, confiant en la independència que llur posició social hauria de posar-lo a cobert de tota ingerència partidista, mala consellera en moments que la passió senyoreja arreu del poble. I l'absència de col·laboració de bona part dels companys de Consistori, que no ha defugit, sinó rebujat en mantes ocasions, l'han presentat com el més despreciable dels autòcrates. Si ahir era fort i rodejat de prestigi, avui hom el veu sol, amb fatxa grotesca, passejant l'estultícia pels carrers i places de Granollers.

En Riba, l'Alcalde i el seu edecan, el revisor Rosell, junt amb el sacristanet Pineda, porten el pes del govern de la ciutat, i és natural que els viaranys pels quals ells es dirigeixen no els acompanyi

que els homes d'esquerra imposaran en el seu dia. Si el Govern vol seguir el camí emprès d'ençà d'algunes setmanes, a ben segur que tots els polítics republicans i obreristes que han signat el pacte de cooperació convindran en la necessitat d'abstenir-se de medir les forces en aquelles lluites electorals; i a ben segur que s'hauran de ventilar al carrer (si aqueixa ordre arriba) totes aquelles qüestions vitals per al país, que normalment s'haurien de resoldre a les Corts.

Tots els homes liberals, diguin-se extremistes, diguin-se moderats, deuen obligar al Govern a que abandoni aquestes vaguetats i indecisions a que ens te acostumats. Que senyali, concretament, la data de constitució de les Corts; i que amb anterioritat a aquestes eleccions de diputats i senadors vinguin les disposicions legals que donin la plenitud de drets que tots els ciutadans tenim reconeguts en la Constitució, a l'ensens que desapareixin els Ajuntaments i Diputacions quina constitució no dimani directament dels ufragi popular.

Per aquest camí hem de començar. Aqueixa interinitat de la segona Dictadura ja hem dit que dura massa.

el poble, ni sisquera *aquell* fabricat a l'antiga usança i quin mandat obeïa el senyor Rosàs en els inicis de la seva tasca.

El seu descabellat programa de govern, publicat a so de tabals, no l'ha pogut dur a terme per no comptar amb els dos terços del total nombre de consellers que integren l'Ajuntament, i com sia que les superiors autoritats no l'hi han resolt aquest problema d'aritmètica, es passa la vida jugant tota mena de combinacions per tal de donar la sensació de que tots els estaments polítics de la ciutat l'acompanyen... en el sentiment. I és per això que li era precis un canvi en la Comissió municipal Permanent, integrada avui, segons manifesta el mateix Alcalde, per *gent de gran acometivitat que amb foc d'artifici dificulten l'administració i posen obstacles a les seves pensades*.

Pobre home! Que no sap que fins per les entremaliadures precisa tenir talent i que aquest no es cull en les propietats de Can Rosàs?

Si oferís el balanç de la seva gestió al front del Consistori, pot tenir la seguretat d'un contundent plebiscit que el posaria a les portes de Ca la Ciutat amb

marca que perduraria en el record dels granollerins.

Els industrials de casa, creditors de l'Ajuntament, saben les amargures que passen, per obstinar-se l'Alcalde a no pagar, malgrat i tenir en la caixa municipal el suficient per a saldar tots els crèdits i assegurar les obligacions de caràcter preferent. Empresonaments, escorcolls, penyores, persecucions, en una paraula, tot ço que posa de relleu el governant que no sap ésser-ne sinó amb els denigrants ressorts de la més despreciable de les dictadures i al qui l'absència de tot sentiment el fa somriure davant la desgràcia.

I per aquestes consideracions, redreçant-se els granollerins que la seva condició d'ex-regidors i majors contribuents va portar-los al Consistori i que en principi s'havien sumat, alguns d'ells, a la política del senyor Alcalde, s'han unit per a salvar la ciutat del jou ominós a que vol sotmetre-la un foraster desaprensiu, i s'han dirigit demanant justícia als poders públics.

Justícia serà feta; perquè el poble ho vol i el poble també sap fer-la.

X.

Retalls de periòdics

Tots els diaris de Barcelona publicaren, en l'edició corresponent al passat diumenge, extractes de la conferència que la nit abans pronuncià des de la tribuna de l'Ateneu Barcelonès, el lluitador de sempre, l'home íntegre que a tota hora està al peu del canó per a implantar la República, sense eufemismes ni recances de cap mena, En Marcellí Domingo.

Suposem a tots els nostres llegidors enterats de quant digué aquest polític prestigiós; però interessant-nos que es propagui i es conegui el que digué relacionat amb certs polítics catalans, copiem sense traduir — ço que publicà un periòdic de la capital:

Señalemos ahora otro camino: el de Cambó. Cambó cree en las posibilidades de solución del problema de Cataluña dentro de la Monarquía española y va a servirla.

¿Qué posibilidades son éstas? Las que puede ofrecer una dinastía que se inició en el reinado de Felipe V, que se señala con la pérdida de las libertades de Cataluña. (Gran ovación.)

Puede ocurrir que el régimen, en las horas difíciles, se vea obligado a hacer concesiones para contener las ansias de libertad que se sienten en Cataluña. Estas concesiones no serían reconocimiento del derecho de Cataluña, sino tentativas para evitar que se desintegrara el movimiento liberal que existe en España.

Yo os digo que si esto sucediese, si Cataluña aceptase las pequeñas concesiones que pudiesen hacersele y que por ellas se robusteciera el régimen que los liberales españoles tratan de substituir, caería sobre Cataluña la responsabilidad de no haberse alcanzado la transformación del Estado Español.

Por oportunismo se disolvió la Asamblea de Parlamentarios y se dieron dos ministros al a Monarquía; por oportunismo se disolvió la Asamblea de Municipios, cogiendo las escopetas del Somatén para reprimir un movimiento de justicia

social; por oportunismo se constituyó el Gobierno Nacional de 1918; por oportunismo se aplaudió y se recibió con júbilo la dictadura de Primo de Rivera, y por oportunismo se sostiene ahora esta nueva dictadura del Gobierno de Berenguer.

¡Ah, el oportunismo! Yo leía, no hace mucho uno de los panegiristas del oportunismo máximo a quien, ensalzándole, se le atribuía el hecho de haber acabado con el turno pacífico de los Gobiernos de la Monarquía y con el prestigio de Alba. Sería curioso que al que se le ensalza por estos hechos se le viese ahora autor del restablecimiento de este mismo turno pacífico y con Alba al frente de uno de los partidos. (Ovación.)

Si el oportunismo, que representa una claudicación después de otra para la satisfacción de pequeños beneficios materiales de cada momento histórico; si este oportunismo, en vez de ser táctica de un partido, viniese a ser representación de todo un pueblo, ese pueblo no merecería el reconocimiento de ningún derecho.

Entre la táctica de Macià y la táctica de Cambó, yo propugno la de intervenir con las izquierdas españolas que respetan el problema de Cataluña y señalan su solución.

Desinteresarse, como parece que es la modalidad espiritual de algunos elementos y algunas fuerzas de Cataluña, es desinteresarse del propio problema catalán.

No tenim res que afegir. Tot quant digué En Marcellí Domingo és prou eloqüent, i convindria que es tingués en compte, tant més ara que tots hem de saber amb qui hem d'anar de companys.

Investides

De cara al poble.—Ja hi tornem a ésser! Els segells de propaganda de la nostra Festa Major s'han fet a Barcelona i resulten més cars que si s'haguessin encarregat a impremtes de la localitat. Tenim els pressupostos a la vista.

L'alcalde diu que va cuidar-se'n En Peret Pineda, emperò a nosaltres ens consta—i ningú ens ho desmentirà, — que el qui ha cuinat en l'assumptu ha estat el *Revisor*, En Emili Rosell.

¿Encara no està escarmentat, el senyor Rosàs, amb allò de les plaques?

—L'ex regidor de Sant Feliu de Codines —ja no li diem Alcalde—ha cercat un detectiu perquè li esbrini quins són els concellers que han demanat la seva destitució.

No s'amoïni, ni faci gasto; tots els seus companys, menys l'Aymerich i en Cunillera, estan fastiguejats del seu poderiu i senten, com tot Granollers, l'interior desig de que s'en vagi a... a pendre les aigües, encara que només sigui a Caldes.

—En Manolo Pagès demanava a l'Alcalde que per la feina que fa En Rosell se li habiliti un despatx a les golfes.

Nosaltres creiem que s'equivoca en Manelitu; està més ben indicat el despatx de la Policia.

—En Montañà (el *malo*) està enfadat perquè s'ha descobert que ell posava obstacles perquè la Comissió de Festes votés la subvenció ja de consuetud per a la primera entitat esportiva del Vallès.

I és el que ell diu: ¿Encara no he servit prou de pilota?

—Hom ens diu que hi ha industrials que ja no donen crèdit a l'Ajuntament.

1, *¡biba* la bona administració!

—També hom ens assegura, però resistim a creure-ho, que l'Aymerich dimiteix el càrrec per a reorganitzar el servei de la guàrdia urbana.

Vaja una *fila* que faria, amb el llum i la porra!

Així mateix hom ens assegura que aquest *fulano*, en deixar la delegació de l'Escorxador, en el exercicio de *cuyo cargo tantos éxitos le han acompañado*, entrarà a la Comissió d'Hisenda.

Això encara ens ho creiem menys; perquè aquest dia vàrem sentir que l'Alcalde deia a En Peret: «Si el voleu posar a un lloc que hagi de sumar, no farem res. Ara, que si en comptes de sumar, tingués d'ensumar, em penso que compta amb un aparell aspirador que el faria quedar bé.»

—Diuen que l'Alcalde ha donat ordres sèries perquè comencin a agafar gossos.

Ja n'hi deu haver molts que deuen témer que s'els acabi el llepar.

Comarcals

Sant Feliu de Codines

El Místic de Loyola

Cal rectificar quelcom de la història retrospectiva del «Místic de Loyola», com en general es coneix en nostre poble a En Albert Rosàs i Macià, de trista memòria. Per tal, ens dirigim al mascle setmanari vallesà LLUITA, abusant de la franca hospitalitat que ofereix als qui sentim ànsies de llibertat i avui com ahir i demà, esmerçarem les energies per a combatre el caciquisme que menaça de nou sentar son reialme arreu del Vallès.

Sens dubte per error d'informació, mantes vegades, en parlar de l'Alcalde de Granollers, senyor Rosàs, es fa remarcar la seva condició d'ex-Batlle de Sant Feliu de Codines.

No, cavallers; no va passar de Conceller i Depositari — tot d'una peça — en la nostra Corporació Municipal; i si el seu esperit despòtic, per demés absorbent, va fer-lo rellevant *figura* en el Consistori, la seva gosadia sens límits fou causa també de lluites sens treva, car un estrany refinament l'inclinava a cebar-se en quins creia de condició més humil.

Hom serva el record de la seva actuació barroera, quin desenllaç va donar-lo el Jutjat de Granollers en sumari per falsetat en document públic, tocant-ne guspíres al resignat fill... de Sant Ignasi.

Causes que estem esbrinant i que un cop en clar publicarem documentalment, el posaren en el cas de mudar de residència, retirant-se a altra vila, on li fos permès passejar aquell fals misticisme que tant el popularitzà a Sant Feliu.

Han passat ja uns anys, i creient-se net de culpa, torna a fer de les seves a uns quilòmetres del poble, que a bon segur li és causa d'alguns insomnis, emperò, com som molts els feliuencs que recordem encara les seves *caricies*, no en mancarà mai un, el precís, per a desemmascarar-lo davant el poble o ciutat en la que pretinguí alçar el cap que el pes de les seves culpes hauria de mantenir a ras de terra.

Montmeló

A petició del Batlle, íntim amic de don Santiago de Riba i d'Espanya, el Governador ha prohibit la celebració d'un ball que estava anunciat per al dia 14, vigília de la Festa Major d'aquest poble nostre. Per a aqueixa resolució, que nosaltres considerem arbitrària, la primera autoritat de la província no ha donat cap raó que la justifiqui. Sols sabem que nostre *respectable* Alcalde, perquè en l'ànim del Governador exercís pressió ben ferma, li digué que a Montmeló la gent és de costums morigerades, i que si autoritzava aquell ball, que ell ja havia prohibit, no responia del que podria venir, tota vegada que, com els veïns anirien a dormir tard, a l'endemà no podrien assistir—com és costum tradicional en aquest poble—als *divinos oficios* i altres festivitats religioses.

Per a protestar d'aquest atropell als drets que tenen els veïns de Montmeló a divertir-se, be i honoradament, tal i com considerin més agradós, hem acudit a la Premsa en la seguretat de que tots quants s'enterin d'aquest procedir del nostre Batlle reconeixeran del què és capaç aquest home que, per a privar un ball, es val de la força del Governador.

Cal remarcar darrerament que la orquestra que havia de fer el ball és la mateixa que el dia següent ha de cantar l'ofici. Ens entenem?... Ah, senyor Alcalde, senyor Alcalde!... Que en farà gaires, d'Alcaldades?... Perquè, qui fa un cove fa un cistell.

Crònica de teatres

La Dolorosa

Tal com vàrem anunciar, diumenge nit tingué lloc al teatre de La Unió Liberal l'estrena del poema dramàtic de Ventura Gassol, «La Dolorosa», per la companyia Vila-Daví.

Molt abans de donar començ la vetllada, la sala oferia un aspecte brillantíssim, essent ocupades totes les localitats, palesant-se el desig de presenciar la mellor obra (segons la premsa) del gloriós poeta.

Hem d'ésser sincers, i malgrat que l'autor (molt admirat), ens honora amb llur talent, hem de dir que si bé no sortirem defraudats del teatre, creiem que l'obra no correspongué pas a l'expectació desvetllada. Adhuc estranyem com la crítica, arran de l'estrena, coincidís en qualificar-la de quelcom excepcional. Nosaltres opinem que l'admirat poeta no ha fet pas una gran troballa. No serà pas aquesta l'obra per la qual sigui perpetuat el nom de son autor; és dir, no la trobem que pugui arribar a ésser l'obra de «guerra», de combat, que diguéssim, com la generalitat d'autors han aconseguit, en trobar-se al pinacle de la glòria. Si bé la trobem rimada en forma magnífica, excel·lent, que ja de per sí acredita l'alta valor poètica de Gassol, és mancada d'ambient, l'argument no és el més propici per entusiasmar als assistents que representin tots els sectors d'un poble. I és que cal

convenir, senyor, que els miracles, avui per avui, viuen al marge de tot atractiu o creença, per a deixar pas a les realitats. Convinguem que si el treball meritíssim del llorejat poeta arriba a ésser encaminat a ornamentar el poema amb matèria vivent, real, en lloc d'aquesta fisonomia poc grata a les generacions actuals, estem segurs que l'èxit hauria estat molt més falaguer. En fi, creiem que una volta passats aquests moments de justíssims clams de tot un poble que en representar-se l'obra homenatja l'autor com a rèplica a les vicissituds sofertes per qui sols ha comès el delictes d'estimar amb desfici la terra nostrada, l'importància de l'obra serà relativa.

Amb tot, cal recordar que en alguns fragments ens sentírem subjugats, emocionats, delectant-nos amb el ritme suau, dolcíssim, del poema.

L'interpretació fou excel·lent, en particular el treball de Maria Vila, que estigué senzillament com el «peix a l'aigua». Sembla talment com si el poema sigui emmotllat a les envejables condicions artístiques de la il·lustre actriu que sentim i lamentem no veure-la més sovint per a esplai de l'esperit, car en llur treball hi brolla la poesia a dolls.

La presentació, molt acurada; essent despedits els simpàtics artistes amb gran simpatia i respecte. Tots ajuntàrem les mans, en gràcia a la feliç interpretació i bona part dels aplaudiments, més que per l'importància de l'obra, foren dirigits espiritualment a l'autor, desitjosos de veure reintegrats a la seva llar tots els que, per dissort, resten encara fronteres enllà.

FANNY

Revisat per la censura governativa

Crònica d'esports

Partits amistosos

Atlètic Sabadell, 2-Granollers, 2

El Granollers diumenge passat va jugar al camp de l'Atlètic de Sabadell un partit amistós de festa major.

Un i altre equips aliniaren nous elements i el Granollers inclús alguns reserves, motiu pel qual tant l'Atlètic com el Granollers no rendiren l'acostumat.

A la primera part, l'Atlètic va entrar dos gols i dominà al Granollers.

En canvi, a la segona part foren els granollerins que dominaren, obtenint l'empat per mitjà d'en Muñoz.

Gallofré, López, Lladó, Faig, Sala, Moret, Arribas, Muñoz, Pey, Martí i Antich foren els jugadors que presentà el Granollers.

Va arbitrar el col legiat *amateur* Armengol, força deficient.

Granollers (segon), 1 - Americà, 3

Ràpids, 7 - Penya Picarol, 1

La Roca, 1 - Penya Blau-Grana, 1

Aquests partits foren jugats en el terreny del club anomenat en primer terme, així com, també el partit Ràpids-Picarol.

D'ells sobressurt la derrota del segon equip granollerí i la victòria del Ràpids damunt el Penya Picarol.

Homenatge al Granollers

Granollers-Atlètic de Sabadell

Per a avui és concertat un partit amb l'Atlètic de Sabadell, d'homenatge als jugadors granollerins.

El merescut homenatge als jugadors del Granollers tindrà acabament a l'Hotel Europa amb un sopar, al qual hi poden concórrer tots quants socis i aficionats ho desitgin.

El tiquet corresponent pot adquirir-se a l'estatge social (La Unió Liberal), al preu de 7 pessetes.

Hom ens diu que assistiran als actes d'avui qualques personalitats de la Federació.

GOL

DARRERA HORA

Recollim el rumor, propagat amb insistència per persones que poden éstar ben enterades, de que en la primera sessió que celebrarà el Ple de l'Ajuntament, l'Alcaldia proposarà (d'acord amb el pla d'economies del conseller delegat del Col legi de Segona Ensenyança, senyor Cunillera), la disolució de l'Institut d'Estudis Superiors; ço és, el tancament del Col legi de Segona Ensenyança i l'Escola Elemental del Treball

Hom diu també que tot seguit s'acordarà obrir de nou el Col legi *amb sis o set professors de primera i costant sols a l'Ajuntament unes vint-i-cinc mil pessetes*

Tot això que hom diu està molt bé; però nosaltres sabem més coses. Sabem del cert que a l'hora de fer l'Alcalde de R. O., quan dimittí el senyor Lamarca, havia d'ésser nomenat un senyor industrial mecànic que tenia per única missió a complir, fer entrega del Col legi Municipal de Segona Ensenyança als Germans de les Escoles Cristianes; i que d'aquest assumpte se n'ha parlat més d'una vegada en el Govern Civil de la Província, per part dels amics de l'Alcalde, senyor Rosàs.

Sabem també que aquests *sis o set professors de primera* vestiran hàbit amb mànegues cusides, i que no solament no costarà cap centímetre a l'Ajuntament, sinó que s'ha ofert ingressar un tant per cent crescut de tot quant es pagui per mensualitats.

Hi veiem masses avantatges i estem escamats. **Donem avui el crit d'alerta**

Imp. Garrell : Clavé, 25 : Telèfon 23 : Granollers

**Anís
Picarol**

Demanen-lo a tot arreu

FABRICA DE LICORS I ANISSATS
de

Francesc Ventura

Xampany "Codorniu" i Xampany "Montbuy"

Despatx
Plaça del Bestiar, núm. 24

Granollers
Telèfon 75

Fàbrica
Plaça de la Mercè, 3, 4 i 5

Pompes Fúnebres "LA VICTORIA, S. A."

Carrer de Barcelona, 30 ♦ GRANOLLERS ♦ Telèfon 267

Aquesta Empresa s'encarrega de tota classe de serveis funeraris ajustant-se a les disposicions regulades per la Llei de Sanitat
AUTOS COTXES FÚNEBRES "HISPANO" PER TRASLLAT DE RESTES MORTALS
 Gran assortit en CORONES, PENSAMENTS, CINTES, CREUS, ANGELS i demés estres funeraris

Aquesta Empresa garantitza al públic que tots els serveis que se li encarreguin, seran realitzats a preus més reduïts que en qualsevol altra funerària i amb tota rapidesa i pulcritud. **SERVEI PERMANENT**

Gran Fàbrica de Gaseoses i Sifons

CLOTET

Fàbrica

Carrer de Paludàries

Despatx

Plaça d'Àngel Guimerà

GRANOLLERS

TELÉFON 74

Tota l'aigua emprada per aquesta casa per a la fabricació dels seus acreditats productes és esterilitzada amb OZONO, el procediment científic de més eficàcia

Concessionari únic de les cases

Societat anònima DAMM

Orange Crush S. A. E.

Demaneu sempre el «Sifon Clotet» extra esterilitzat

CASA PARÍS

GRANOLLERS

La més important de Granollers en Camises, Gorres, Barrets, Corbates, Mitjons, Elàstics, Cinturons i Bisuteria
Camises Sport amb colls de dues formes
 Perfumeria de les millors marques : Venda a raig
 Vestir-se amb articles de la CASA PARÍS, és un segell de distinció
Vingui vostè a visitar les nostres vitrines

146 : Carrer del General Prim : 146